

ماهنامه فاخته

اولین ماهنامه الکترونیک تخصصی دامپزشکی کشور
سال اول، شماره سوم، بهمن ماه ۱۴۰۱

Fakhteh Monthly

The first specialized electronic monthly veterinary medicine of the country

First year, number Three, December 2023

موضوع این شماره: دامپزشکان مسئول فنی، قربانیان گمنام

دکتر مهرداد تشکری:

صدای خرد شدن استخوان های
مسئولین فنی دامپزشکی را بشنوید

محسن زاهدی فرد:

دکتران دامپزشک بیکارند؛
شما دنبال کار برای سایر رده ها هستید؟

دکتر میرجلال سیدرسولی:

حقوق و دستمزد مسئولین فنی بهداشتی،
کلاف سردرگم حوزه دامپزشکی

در این شماره

می خوانید:

- ۱.....سرمقاله
- ۲..... جدا شدن روح ماده ۱۹ آیین نامه اجرایی از کالبد بی جان خود
- ۴..... در تمامی دانشکده های دامپزشکی استفاده از منابع اصلی علمی فراگیر است
- ۷..... تربیون آزاد؛ دو روایت تلخ به روایت بانوی دامپزشک
- ۹..... گفتگوی ماه؛ صدای خرد شدن استخوان های مسئولین فنی دامپزشکی را بشنوید
- ۱۳..... داستان مسئول فنی سناریویی دارد با نام ماده ی ۱۹
- ۱۵..... دکتران دامپزشک بیکارند؛ شما دنبال کار برای سایر رده ها هستید؟
- ۱۷..... مشاهیر دامپزشکی ایران؛ زنده یاد دکتر محمدرضا بابا مخیر
- ۱۸..... مسئولین فنی بهداشتی شاغلین در خط مقدم سلامت بهداشت مواد غذایی
- ۱۹..... حق و حقوق و دستمزد مسئولین فنی بهداشتی، کلاف سردرگم حوزه دامپزشکی
- ۲۲..... گزارش تصویری از حضور فاخته در هفدهمین نمایشگاه بین المللی دام و طیور

جهت دریافت ماهنامه

کد روبرو را اسکن کنید.

ماهنامه تخصصی فاخته

(دامپزشکی و صنایع وابسته)

سال اول / شماره سوم / بهمن ماه ۱۴۰۱

سردبیر: دکتر هادی زارعی

اعضای شورای سیاستگذاری: (به ترتیب حروف الفبا)

دکتر ایمان معماریان، دکتر بهروز کبیری، دکتر پیام محبی، دکتر جواد اعلمی، دکتر رضا بهمنش، دکتر سیدمصطفی پیغمبری، دکتر سیما همتیان، دکتر شهریار رؤفت، مهندس سید علی طوسی، دکتر علیرضا کیهان پور، دکتر فرخ رضا کبیر، دکتر کامران شمعی، دکتر کامیار محمدزاده، دکتر محمد طیبی، دکتر محمد یادگاری، دکتر ملیسا پوردنیا، دکتر مهران قائمی، دکتر مهرداد تشکری، دکتر میرجلال سید رسولی، دکتر ناصر مرگان ازغدی، دکتر محمدحسین ناظم شیرازی، محسن زاهدی فرد

وب سایت:

<https://FakhtehNews.ir>

ایمیل:

info@FakhtehNews.ir

تلفن:

۰۹۰۵۵۲۰۴۶۳۸

پیامک (SMS):

۳۰۰۰۳۳۰۰۸۸۷۷۶۶

مطالب مندرج در این نشریه، الزاما نظرات ماهنامه نبوده و به عنوان دیدگاه این رسانه محسوب نمی شود؛ لذا از خوانندگان عزیز این ماهنامه درخواست می شود در صورتی که نسبت به هریک از مطالب منتشر شده در این شماره، نقد و نظری دارند از طریق راه های ارتباطی نشریه منتقل کنند تا در شماره بعد منعکس شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دامپزشكان مسؤل فنى،

قربانيان گمنام

دکتر هادی زارعی
سر دبیر

یادداشت سردبیر؛

دامپزشکان مسئول فنی، قربانیان گمنام...

داخلی و خارجی و ارتقای جایگاه برند شما مرهون امضا و تایید همان ناظر فنی است که به انحاء مختلف از پرداخت حقوق مصوب به او سر باز می زند! و البته بایستی متذکر شد در این بین، هستند کارفرمایانی که با دیدگاهی متعالی، جایگاه ویژه ای برای ناظرین فنی بهداشتی مجموعه خود قائل بوده و حتی سعی می کنند در رعایت دستورالعمل های بهداشتی از دامپزشک یا دستیار فنی مجموعه خود پیش تر باشند.

بررسی چرایی عدم توفیق در اجرای مواد ۱۸ و ۱۹ در کشور نشان از عدم هماهنگی بین ارکان تشکیلاتی بالادست ناظرین فنی شامل؛ سازمان دامپزشکی کشور، سازمان نظام دامپزشکی و نیز انجمن های صنفی کارفرمایی دامپزشکی را نشان می دهد چرا که به نظر می رسد اگر این هماهنگی بود، این همه سال، اجرای آئین نامه نظارت بهداشتی مصوب هیات وزیران و به ویژه مواد ۱۸ و ۱۹ آن، معطل نمی ماند.

به هر حال، چه خوب و چه بد! چه بخواهیم و چه نخواهیم، تا در بر این پاشنه بچرخد و دیدگاه بر این محور باشد، تغییری در اوضاع معیشتی و بهبود جایگاه اجتماعی و حرفه ای مسئولین فنی بهداشتی و دستیاران دیده نمی شود و اهل فن، می دانند عدم توجه به خواست ها و نظرات این عده و تعلل در اجرای مواد قانونی یادشده چه تبعات سهمگینی را می تواند در دراز مدت نصیب امنیت غذایی جامعه کند.

«فاخته» در حد بضاعت رسانه ای خود، موضوع سومین شماره ماهنامه الکترونیک را به این مبحث اختصاص داد تا بتواند در حد ممکن به دفاع از حقوق مشروع و مسلم این قشر فرهیخته در اقصی نقاط کشور بپردازد.

همزمان با میلاد امیرالمومنین، مولی الموحدین، امام علی علیه السلام، ضمن تبریک این مناسبت فرخنده، برای تمامی مسئولین فنی بهداشتی و دستیاران دامپزشکی در سراسر کشور، آرزوی عزت، تندرستی و سربلندی دارم.

برای سومین شماره ماهنامه الکترونیک فاخته، عنوان «دامپزشکان مسئول فنی؛ قربانیان گمنام» را انتخاب کردم. علت این انتخاب هم وجود بیش از ۲۲ هزار نفر دامپزشک و دستیار مسئول فنی در خانواده نظام دامپزشکی کشور است که حدود نیمی از جمعیت عضو این خانواده را تشکیل می دهد. بیراه و گزافه نیست اگر ادعا کنیم سلامت و امنیت غذایی آحاد جامعه و بیش از ۸۵ میلیون جمعیت کشور در حوزه تامین غذا با منشاء دامی، مدیون تلاش و ایثار این عده است که در بعضاً در سخت ترین محیط های کاری با حداقل دریافتی ها در این عرصه مشغول فعالیت هستند.

روایت حضور این ۲۲ هزار نفر، روایت دردی است که سال ها مسئولین مختلف اعم از وزرا و روسای سازمانهای دامپزشکی و نظام دامپزشکی دیدند و علیرغم استحقاق این سربازان خوشنام عرصه سلامت و ابلاغ آئین نامه نظارت بهداشتی و به ویژه مواد ۱۸ و ۱۹ این آئین نامه، تا کنون اقدام قابل توجهی در جهت ارتقای سطح معیشتی و جایگاه شغلی این قشر رخ نداده و این تعداد از دانش آموختگان در مقاطع مختلف دامپزشکی اعم از دکترای تخصصی، دکتری و سایر مقاطع، هنوز طعم خوش استقلال شغلی، ثبات کاری و نیز ایده آل بودن حقوق و مزایا را نچشیده اند.

درد این قشر را به اینجا نمی توان ختم کرد! اجحاف در محیط های مختلف کاری با توجه به طرز تفکر برخی از کارفرمایان، نامناسب بودن محیط های کاری نظیر؛ کشتارگاه های دام و طیور، احتمال بروز انواع مخاطرات جسمی و روحی و... تنها بخشی از آلام و دردهای این قشر از دانش آموختگان کشور است.

بعضا در مواجهه با برخی کارفرمایان و ذکر دغدغه مسئولین فنی با مواردی مثل عدم وجود منابع مالی یا شکایت از زیاد بودن حقوق و دستمزد مصوب ماده ۱۹ مواجه می شویم اما بایستی به این تعداد از کارفرمایان عزیز، یادآور شد، اعتبار محصول شما در بازارهای

علیرضا کیهان پور
مشاور عالی پایگاه خبری تحلیلی فاخته

جدا شدن روح ماده ۱۹ آیین نامه اجرایی از کالبد بی جان خود

بهداشت و سلامت جامعه از معبر معتبر دامپزشکان و پیرادامپزشکان قابل تعارف نیست...!

«بهداشت و سلامت جامعه از این گذرگاه اساسی و راهبردی قابل تعارف نیست و باید با تحکیم رفتار قانونی سازمان های دامپزشکی و نظام دامپزشکی، موجب تابش طلیعه تابناک همگرایی و رعایت و حفظ ارکان شخصیتی و خدمات علمی این منابع انسانی کارآمد بشود.

این دانش آموختگان رشته های تحصیلی دامپزشکی در تمامی رده ها در بستری از تحقق اهداف، رعایت الزامی حقوق مادی و معنوی به عنوان «طلایه داران بهداشت و سلامتی جامعه» که در خط مقدم مواجهه و مبارزه با بیماری های مشترک بین انسان و دام و آسیب های محیطی و فیزیکی به ویژه تغییر وضعیت ارگونومیک اسکلت بندی بدن آنان به خاطر تنوع نوع معاینه، مخاطرات واکسیناسیون، سرکشی دیوانه وار استرس زای حیوان، لگدپرانی گشوده دام و... هستند و مرهم نهادن نهان و آشکار بر دل نازک آنان در زمان از دست رفتن دام و تلف شدن و بروز احساسات غم و اندوه برای نجات حتی یک راس دام و حیوان تحت نظارت دامپزشک و پیرادامپزشک را به کرامت انسانی آنان و باورهای اصیل و ریشه دار دینی و ملی پیوندی جاودانه زد که به طور یقین در طلب خیر و برکت و رضای خداوند مهربان و هستی بخش جهانیان بوده، هست و خواهد بود.»

آبزیان، صنایع پسین و پیشین مانند عمل آوری، فرآوری، بسته بندی و نیز احداث کلینیک های گیاه پزشکی، حفظ نباتات، دفع آفات، کود و سم، خدمات مشاوره ای، صندوق مشترک، رفاه و... فراهم و علیرغم نمود مشکلات بسیار سخت ساماندهی و سازماندهی؛ اما با تلاش خود مهندسين ناظر به ویژه مهندسين ناظر گندم؛ از بحث مسئولین فنی دامپزشک و آیین نامه نظارت بهداشتی گام های پیشروانه ای را برداشتند که از آن سالها حدود ۲۱ سال گذشته است که می تواند به عنوان یک تجربه نسبی با مطالعه دستاوردهای آن و میزان کمی و به کارگیری و سپس استخدام مهندسی ناظر کشاورزی در اطراف شهرها، بخش، روستا، دهستان و مراکز خدمات کشاورزی تا سرحدات کشور و تحلیل محتوای کارکرد آنان بدون حضور کارفرما و ارتباط ناسالم مراودات مالی و تمکین مهندسين ناظر از فرد یا افراد واريز کننده حقوق ماهانه و... شاید در خصوص مسئولین فنی بهداشتی و ۲۰ ماده آیین نامه اجرایی آن در سطوح دامپزشکان و پیرادامپزشکان معبری گشوده شده و با تجربه گذشته بیش از دو دهه پیش اشتغال مهندسين کشاورزی موسوم به ناظرین طرح گندم، راه چاره اساسی برای زنده کردن و دمیدن دوباره روح ماده ۱۹ در کالبد آیین نامه به چرخه مناسب حیات و ادامه روند خود در بستری از حمایت بخش دولتی، غیردولتی و خصوصی بازگردد.

در اوایل آغاز فصل تابستان گرم سال ۱۳۹۵ طی مکاتبه ای توسط ۴۹۰ نفر دکتر دامپزشک سراسر کشور به وزیر وقت جهاد کشاورزی و تحلیل کارشناسی مشکلات، چالش ها، انتقادات و نیز ارایه پیشنهادات در راستای جلسه هیات دولت در سال ۱۳۸۷ یعنی آیین نامه نظارت بهداشتی که در ۲۰ ماده تصویب و سپس برای اجراء ابلاغ شد و حدود ۱۶ سال از این تصمیم راهبردی گذشته و سازمان دامپزشکی کشور، شرکت نظام سبز سلامت و سازمان نظام دامپزشکی از تاریخ ۱۳۸۸/۸/۸ مقارن با میلاد خجسته آقا امام رضا(علیه السلام) عملیات اجرایی این مصوبه قانونی در راستای ۲۰ ماده آیین نامه فوق را آغاز کردند.

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور که ۱۴۶۰ روز پس از تاسیس سازمان نظام دامپزشکی (۱۳۷۶) با تصویب قانون آن توسط مجلس شورای اسلامی در چهارم تیرماه ۱۳۸۰، تأیید شورای نگهبان و سپس ابلاغ اجراء آن توسط رئیس جمهور وقت پا به عرصه وجود نهاد؛ در باب خودکفایی گندم و ایجاد تشکیلاتی مستقل به نام «مجری طرح گندم» راهی را تحت عنوان طرح «مهندسين ناظر کشاورزی» گشودند که طبق شرایط و ضوابط خاصی زمینه استخدام کارورزان و ناظرین در بخش مرتبط دولتی، مهندسين کشاورزی را در مزارع، مراکز و کارخانه های تولیدی مانند زراعت، دام، باغبانی،

DORDANEH
KHORASAN RAZAVI

بزرگترین کارخانه تولید خوراک دام و طیور کشور

دردانه
خراسان رضوی

تکنولوژی متمایز، نتیجه‌ای متفاوت

- ❖ راه اندازی خط رول استیم فلیک (جو، ذرت و سویا - خوراک آجیلی)
- ❖ تولید انواع غلات فرآوری شده با تکنولوژی روز دنیا
- ❖ تکنولوژی بسته بندی فول اتوماتیک برای محصولات گوناگون
- ❖ امکان بارگیری و حمل خوراک فله بوسیله بونکرهای اختصاصی
- ❖ برخورداری از گروه تحقیق و توسعه کارآمد و متخصص در راستای پرورش دام و طیور
- ❖ پتانسیل تولید خوراک ویژه دام، طیور با تنوع بیش از ۱۰۰ نمونه مختلف
- ❖ خطوط جداگانه تولید مکمل های دام و طیور که در آینده بسیار نزدیک به محصولات این شرکت افزوده خواهد شد.

کارخانه: شهرک صنعتی چناران، فاز ۲، صنعت ۲۹، اتحاد ۱

تلفن کارخانه: ۰۵۱-۴۶۱۳۹۵۲۸-۴۶۱۳۹۵۳۸-۴۶۱۳۹۵۴۸

دفتر مرکزی مشهد: بلوار ملک آباد، خیابان فرهاد ۸، پلاک ۴۳

تلفن دفتر مرکزی مشهد: ۰۵۱-۳۷۶۴۸۵۴۸-۳۷۶۴۸۲۸۲ فکس: ۰۵۱۳۶۰۴۰۸۵۹

دفتر انبار مرکزی چناران: ۰۵۱-۴۶۱۲۶۷۵۷ - ۰۹۱۵۸۰۶۶۹۷۸

www.dordanehrazavi.com info@dordanehrazavi.com

دکتر علیرضا شقایق

رئیس دانشکده دامپزشکی کرج

در تمامی دانشکده های دامپزشکی استفاده از منابع اصلی علمی، مشترک و فراگیر است و در این خصوص تفاوتی وجود ندارد

گفتگو: غزاله شهیدی

گزارش ماه

می باشد و بیمارستان دام های کوچک واقع در عظیمیه کرج شامل؛ بخش های داخلی، جراحی، آزمایشگاه و تصویر برداری می باشد.

۵. تاریخچه مختصری از تاسیس دانشکده دامپزشکی کرج را بفرمائید.

دانشکده دامپزشکی در سال ۱۳۶۳ با پذیرش دانشجو در مقطع کاردانی دامپزشکی فعالیت خود را آغاز و از سال ۱۳۶۷ اقدام به پذیرش دانشجو در مقطع دکتری عمومی دامپزشکی نمود و به مرور به جذب دانشجو در مقطع کاردانی پایان داد. سپس نسبت به پذیرش

از جمله مهمترین نقاط قوت دانشکده دامپزشکی، منطقه جغرافیایی بسیار مستعد، امکانات مناسب آموزشی و پژوهشی و کادر هیات علمی بسیار توانمند، همدل، دلسوز و کارآمد است که موجب تربیت دانش آموختگانی شده است که در عرصه های علمی و کار و فعالیت حرفه ای همواره درخشیده اند.

دانشجو در رشته بهداشت مواد غذایی در مقطع کارشناسی و از سال ۱۳۹۳ به بعد اقدام به پذیرش دانشجو در ۴ رشته دکتری تخصصی و دستیاری نموده است.

۶ مهم ترین نقاط قوت دانشکده دامپزشکی کرج کدام موارد هستند.

از جمله مهمترین نقاط قوت دانشکده دامپزشکی منطقه جغرافیایی بسیار مستعد، امکانات مناسب آموزشی و پژوهشی و کادر هیات علمی بسیار توانمند، همدل، دلسوز و کارآمد است که موجب تربیت دانش آموختگانی شده است که در عرصه های علمی و کار و فعالیت حرفه ای همواره درخشیده اند. این دانشکده در طول فعالیت خود همواره در ارزیابی های بعمل آمده در سطح بهترین دانشکده های دامپزشکی کشور قرار داشته است.

در این شماره، در بخش گزارش ماه، به گفتگو با یکی از با اخلاق ترین روسای دانشکده های دامپزشکی کشور پرداختیم؛ دکتر علیرضا شقایق، دکتری تخصصی بیماری های دام های بزرگ و استادیار تمام وقت دانشکده دامپزشکی کرج و رئیس این دانشکده در گفتگویی صمیمی، همراه ما شد. ماحصل این گفتگو را بخوانید؛

۱. لطفا خودتان را معرفی کنید با ذکر سوابق اجرایی و تحصیلی.

دکتر «علیرضا شقایق» هستم؛ متخصص بیماری های داخلی دام های بزرگ، از سال ۱۳۷۲ به خدمت دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج درآمده ام و در طول حدود ۲۹ سال گذشته قریب به ۵ سال مسئولیت بیمارستان تخصصی دام های بزرگ، ۱۱ سال مسئولیت ریاست دانشکده دامپزشکی و ۷ سال مسئولیت معاونت آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه را برعهده داشتم و در حال حاضر نیز مجدداً مسئولیت دانشکده دامپزشکی را برعهده دارم.

۲. ظرفیت های انسانی دانشکده شامل تعداد عضو هیات علمی در رده های مختلف استادیار و... را بفرمائید.

دانشکده دامپزشکی پس از نائل شدن تعدادی از همکاران به افتخار بازنشستگی در حال حاضر از وجود حدود ۳۵ عضو هیات علمی تمام وقت و تعدادی از اساتید مدعو بهره مند است و از این تعداد حدود ۲۰ درصد استاد و دانشیار و مابقی استادیار می باشند.

۳. تعداد رشته های موجود در دانشکده به تفکیک و نیز مقاطع موجود و تعداد دانشجویان در هر مقطع را نیز عنوان کنید.

در حال حاضر دانشکده دامپزشکی دارای رشته بهداشت مواد غذایی با حدود ۲۰۰ دانشجو در مقطع کارشناسی، دکتری عمومی دامپزشکی با حدود ۸۰۰ دانشجو و دکتری تخصصی در رشته های انگل شناسی، مامایی و بیماریهای تولید مثل، جراحی دامپزشکی و بهداشت و بیماری های پرندگان با قریب به ۱۰۰ دانشجو می باشد.

۴. امکانات دانشکده نظیر بیمارستان و کلینیک تخصصی، آزمایشگاه و... را ذکر کنید.

مجموعه دانشکده دامپزشکی مشتمل بر ساختمان اصلی دانشکده واقع در مجتمع دانشگاهی، دارای کلیه امکانات آموزشی و پژوهشی و ۱۰ آزمایشگاه تخصصی و ۲ بیمارستان آموزشی و پژوهشی دام های بزرگ واقع در نظرآباد شامل؛ بخش های بیمارستانی داخلی، جراحی، طیور، تصویربرداری، اندوسکوپی، آزمایشگاه و مجموعه گاوداری، سالن پرورش طیور، اصطبل، مانژ سواری و غیره در زمینی به مساحت ۹ هکتار

۱۱. با توجه به محدودیت گونه های مورد آموزش در دانشکده های دامپزشکی کشور و با توجه به مهاجرت تعداد معناداری از دانش آموختگان این رشته به خارج از کشور، بعضا مشاهده شده که آموخته های دانشکده های داخلی در کشورهای مقصد کارآمد نیست؟ نظر شما در این باره چیست؟

به طور کلی در تمامی دانشکده های دامپزشکی، استفاده از منابع اصلی

رشته دامپزشکی رشته با ارزشی است و با سلامت انسان و دام رابطه تنگاتنگ دارد و از جمله رشته های محبوب و البته بسیار دشوار است. به جوانان علاقمند و سختکوش که همگی را چون فرزند خود می دانم تحصیل در این رشته را توصیه خواهم کرد.

علمی، مشترک و فراگیر است و در این خصوص تفاوتی وجود ندارد ولیکن هر کشور بر اساس مقتضیات خود و بیماری های بومی مسلما تمرکز بیشتری بر برخی از مطالب دارد و ما ملزم به فراهم ساختن بستر مناسب جهت رفع نیازهای کشور خود هستیم.

۱۲. اگر حرف ناگفته ای باقی مانده بفرمائید

در خاتمه امیدوارم که با نظارت بیشتر بر دانشکده های دامپزشکی و بهبود کیفیت علمی و مهارتی دانش آموختگان و استفاده بهینه از نیروهای با ارزش دامپزشکی شاهد شکوفایی هرچه بیشتر در زمینه ارتقا سطح سلامت جامعه، پاسداری از سرمایه های دامی و کاستن از درد و آلام حیوانات و بهبود شرایط زیستی آنها باشیم.

۷. مهم ترین معضلات و مشکلات این دانشکده کدام موارد هستند

از جمله مشکلات فعلی دانشکده نیاز به بروز نمودن برخی از امکانات آزمایشگاهی و کلینیکی و همچنین لزوم تغییر محل بیمارستان دام های کوچک است که خوشبختانه در حال انجام است.

۸. برای ارتقای سطح دانشکده، چه اهداف و برنامه هایی دارید و در چه زمانی قابل دست یافتن هستند؟

ارتقای سطح دانشکده، یک روند همیشگی و جاری است و همانطور که قبلا گفتم بروز نمودن امکانات و تغییر محل بیمارستان و در نتیجه افزایش مراجعات به بیمارستان ها جهت ارتقا سطح کیفی آموزشی و پژوهشی از اهداف اصلی است و همچنین آغاز فعالیت در رشته تخصصی بهداشت مواد غذایی نیز یکی از اهداف آتی است که تصور می کنم این اهداف در سال آتی محقق خواهد شد.

۹. اگر فرزند خودتان بخواهد انتخاب رشته کند آیا رشته دامپزشکی را به او توصیه می کنید؟ چرا؟ لطفا توضیح دهید.

رشته دامپزشکی رشته با ارزشی است و با سلامت انسان و دام رابطه تنگاتنگ دارد و از جمله رشته های محبوب و البته بسیار دشوار است. بله اگر علاقمند باشد که شرط نخست است به جوانان علاقمند و سختکوش که همگی را چون فرزند خود میدانم تحصیل در این رشته را توصیه خواهم کرد.

۱۰. به نظر جنابعالی، آیا دانش آموختگان دانشکده دامپزشکی از سرفصل های آموزشی ارائه شده طی دوران تحصیل رضایت دارند؟ آیا این سرفصل ها با نیازهای جامعه، تطابق دارند؟

تصور می کنم رضایت نسبی البته با توجه به شناخت نسبی ایشان از رشته وجود دارد. سرفصل ها در سال های اخیر تغییرات بسیار مثبتی داشته است و به نظرم تطابق بیشتری با نیازهای جامعه یافته است.

دو روایت تلخ به قلم خانم دکتر دامپزشک؛

از عدم دریافت حقوق تا تهدید جانی و ضرب و شتم توسط سلاخ ها

تریبون
آزاد

به دلیل رعایت برخی ملاحظات، تمامی اسامی، از جمله نام شهرستان و ... در این نوشتار حذف شده است.

در این مطلب دو سرگذشت تلخ بیان می شود که اولی مشکلات تعرفه حقوقی و پرداختی هاست که اکثر همکاران تجربه کرده اند و دومی ضرب و شتم اینجانب در کشتارگاه صنعتی دام ... که امیدوارم هیچکس تجربه نکند.

در یکی از کارخانه های بسته بندی ماهی در جنوب کشور فعالیت می کردم. قرارداد کاری ام آبان ماه ۱۴۰۰ به پایان رسید که پیشنهاد نحس کاری کشتارگاه صنعتی دام ... واقع در استان ... را دریافت نمودم. به دلیل نزدیک شدن به خانواده ام که در ... زندگی می کردند قرارداد قبلی کاری ام را تمدید نکرده و کار ... را قبول نمودم و همسرم را از کارش در جنوب بیکار کردم. کشتارگاه آماده شروع فعالیت نبود. دامپزشکی گفت شروع فعالیت آن بسته به توانایی مالی کارفرما دارد، ضمن اینکه کارفرما هم برای انجام کارهای اداری قبل شروع کار نیاز به مسئول فنی دارد. کارفرما گفت که وامش آماده شده است و ۱۰ روز دیگر افتتاح می کند. با ایشان قرارداد بستم. از همان تاریخ شروع قرارداد کاری در ... خانه ای اجاره کردم و از جنوب به آن جا اسباب کشی نمودم. در نتیجه کاملا آماده برای شروع کار در روز اول تاریخ قرارداد بودم اما کار شروع نشد و وقتی با کارفرما صحبت میکردم میگفت: «شما پولت رو بگیر و کاری نداشته باش.» حقوق اول من پرداخت شد و به بعد دیگر هیچ. هر روز وعده شروع کار در روزهای آینده و پرداخت معوقه ها داده می شد. نگران شدم و تقاضای استعفا دادم اما شبکه و کارفرما بنده را راضی به ماندن نمودند. چون مسیر صعب العبور کوهستانی بود و پیدا کردن دامپزشک دیگر سخت. همچنان حقوق پرداخت نمیشد و من برای پرداخت اجاره خانه هم به مشکل خورده بودم. مشکل خود را با نظام مطرح نمودم و به من گفتند چون یک روز هم کار نکرده ای برای حقوق به کارفرما زنگ نمی زنی و از نظر شرعی هم دریافت این حقوق مشکل دارد. عجیب است که قانون کار این حقوق را شرعی می داند و دامپزشکی خیر!

کار، ۴ ماه بعد شروع شد. ساعت کاری نامنظم بود؛ طوری که صبح و ظهر و شب در کشتارگاه بودم و کشتار ۵۰ گوسفند در کشتارگاه صنعتی ۱۱ ساعت طول می کشید. هر روز یک ساعت متفاوت با پرسنل تماس می گرفتند و می گفتند نیم ساعت دیگر اینجا باشید. دستیار نداشتم و مجبور بودم به عنوان یک دامپزشک خانم کارهای طاقت فرسا را انجام دهم و کنار سلاخ و کارگر های معناد با سطح اجتماعی پایین چاقو به دست، روی خط کشتار بایستم در حالیکه دکتر وظیفه نظارتی دارد و کارهای فیزیکی با سایر پرسنل است. در نتیجه از کارهای خودم که در شرح وظایف نوشته شده بود هم عقب می ماندم و مجبور بودم وقتی تمام پرسنل به خانه هایشان می رفتند برای ثبت آمارها و مستندات در

محل کار بمانم یا کار را به خانه ببرم. حقوق همچنان پرداخت نمی شد یامبالغ خیلی کمی با اصرار های خیلی زیاد مثل صدقه واریز می شد. برای مثال یک دفعه ماشینم خراب شد و مشکل رفت و آمد به کشتارگاه را داشتم. از کارفرما خواستم حقوقم را واریز کند که آدرس لوازم یدکی داد و گفت: «وسایل بردار میگم پسرم بیاد کارت بکشه.» برای حقوق با شبکه صحبت کردم به من گفتند که وظیفه ای در برابر این مسئله ندارند! اما چون از کارم راضی هستند با کارفرما تماس می گیرند و از او می خواهند واریزی داشته باشد. کارفرما به آن ها هم وعده می داد و عمل نمی کرد! در متن قرارداد من نوشته شده بود باید چکی به مبلغ ۲ ماه حقوق از کارفرما گرفته شود و در صورت عدم پرداخت حقوق جلسه ای تشکیل شود و به او اخطار داده شود. به اداره کل نامه زدم. گزارش پرداختی ها را ارسال کردم. حدود ۸۰ میلیون طلبکار بودم. بعد از این نامه متوجه شدم کارفرما حقوقی که در قرارداد من طبق تعرفه نوشته شده بود و از ابتدا توافق شده بود را نمی خواهد پرداخت کند و می گوید: «ببینم بقیه چقدر می دهند.» متأسفانه افراد در اداره کل به من گفتند اگر فلان قدر هم بدهد خوب است. حقوق شما از رییس شبکه بیشتر می شود و ... در حالی که من با شرایطی، کار سخت کشتارگاه، خطر بیماری های مشترک و خطرات جانی در مسیر کوهستانی ... را پذیرفته بودم. وقتی قرارداد کنبی دارم به من چه ربطی دارد که آقای ایکس حقوق کارگر می گیرد یا حقوق شغل ثابت و کم در درس استخدامی؟ علاوه بر این دامپزشکی، باید خودش نسبت به قرارداد با مبلغ پایین سخت بگیرد نه این که تشویق به قرارداد بستن با حداقل حقوق را هم بکند. وقتی اعتراض می کردم می گفتند از اول هم اشتباه کردیم که یک زن را به عنوان مسئول فنی قبول کردیم! نمی دانم جنسیت من چه تاثیری روی کارکردم می گذاشت؟

این پیگیری ها ادامه داشت و مجددا وقتی با نظام در میان گذاشتم گفتند باید به اداره کار بروی و ما نمی توانیم کاری بکنیم. به اداره کار رفتم و گفتند در خواست استعفا بده و بعد از یک ماه برای پیگیری بیا.

به دلیل عدم پرداخت حقوق، نداشتن دستیار، بی نظمی های فراوان و عدم توانایی کارفرما در مدیریت پرسنل و بی احترامی ها تقاضای استعفا دادم. (طوری که یکی از سلاخ ها جلوی کارفرما به من گفت سرت را مثل گوسفند روی ریل میگذارم و می برم و کارفرما چون حقوق آن ها را هم پرداخت نمی کرد و برای کار به آن ها نیاز داشت هیچ نمی گفت! طوری که سلاخ کشتارگاه رئیس کشتارگاه شده بود!)

تا این جا مشکلاتی عنوان شد که اکثر همکاران مثل بنده تجربه نموده اند. اما الان می خواهم به خاطره تلخی اشاره کنم که امیدوارم برای هیچکس اتفاق نیفتد.

مقصر کیست؟

۱- چرا قوانین و وظایف دکتر دامپزشک و دستیار را واضح مشخص نکرده است؟

۲- چرا دامپزشکی با اینکه می داند هیچ قدرتی در دفاع از مسئول بهداشتی خود ندارد او را موظف می کند که با جدیت کار را انجام دهد؟ (اگر میله به جای اصابت به کمر به سرم اصابت می کرد کسی که دستور نفت ریختن روی لاشه معدومی را می دهد جواب می داد؟)

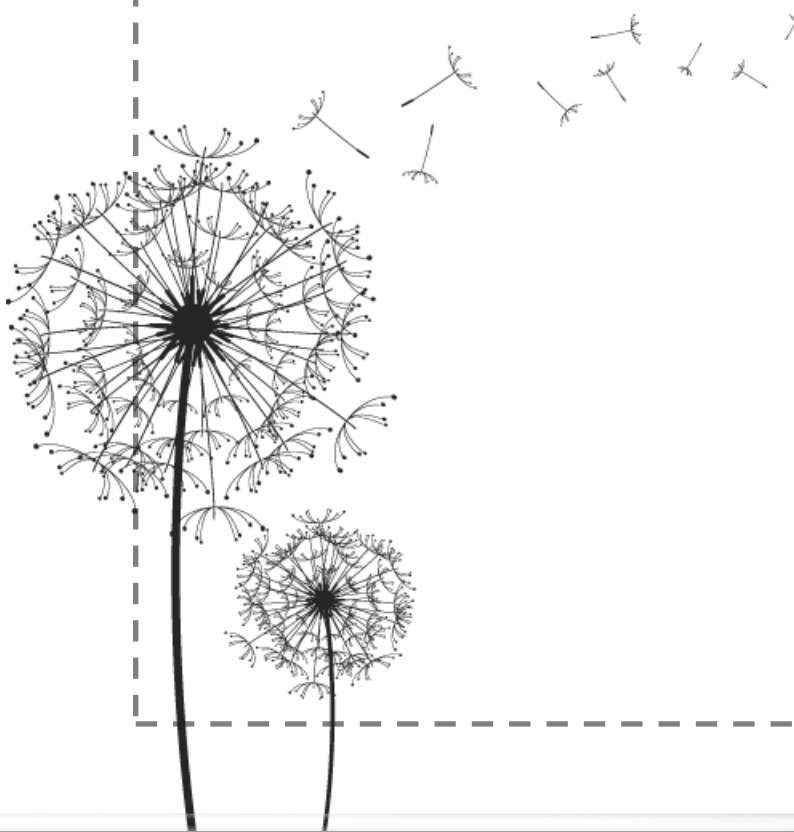
۳- چرا قانونی برای حفاظت از دکتران دامپزشک کشتارگاه که هر روز تهدید می شوند وجود ندارد؟ دکتر دامپزشک باید به فکر جان مردم باشد یا جان خودش؟ با رشوه زندگی اش را بگذراند یا بیکار بماند؟

۴- چرا دامپزشکی اجازه می دهد حقوق کارگر را به دکتر بدهند؟ و خود هم نه تنها جدیت ندارد مشوق نیز هست؟ چرا مسئولیت پذیری رها شده و کاغذ بازی جای وجدان کاری در ادارات را گرفته است؟

۵- چرا نفرت در صف اشتغال و موقعیت های کاری، آشکار بیان نمی شود؟

ده روز بعد از گذشت تاریخ استعفایم بی نظمی ها خیلی شدید تر شد و من مدام به شبکه نامه می زدم. طوری که دلم ماده بدون اجازه گشتار میشد و یک لاشه حذفی گوسفند هم علی رغم دستور اینجناب به مقصد ... بارگیری شده بود. در صبح ۱۲ مرداد ماه که متاسفانه روز تولدم هم می باشد یک گوسفند مشکوک به کزاز بدون اجازه اینجناب و علی رغم دستور عدم ورود با اجازه سلاخ وارد خط کشتار شده بود. بعد از مطرح کردن با اداره کل خط را متوقف نمودم تا موارد بهداشتی مورد نیاز انجام شود. همزمان سه لاشه گوسفندی دیگر به دلیل آلودگی شدید به انگل «سارکوسپست» حذف شده بودند که برای غیر قابل استفاده کردن و عدم فروش آن ها از طرف شبکه دستور داشتیم روی آن ها نفت بریزم چون سابقه بیرون کشیدن و شستن لاشه های معدومی از کوره در کشتارگاه قدیم وجود داشته بود. به یکی از پرسنل اعلام کردم نفت ریخته شود که با مقاومت مسئول حمل ضایعات به کوره که قصد فروش لاشه های معدومی را داشت رو به رو شدم. تاکید کردم نفت ریخته شود و یکی از پرسنل به دستور من نفت ریخت. بعد از آن ۳ نفر از کارگران مرد اقدام به ضرب و شتم من و پرسنلی که نفت ریخته بود کردند. جالب اینجاست که لاشه ها متعلق به صاحب کشتارگاه بود. بعد از این ماجرا به پزشکی قانونی، دامپزشکی و کلانتری و دادسرا و... جهت پیگیری مراجعه کردم. دامپزشکی همان اول آب پاکی را روی هستم ریخت و گفت هیچ قانونی برای دفاع از شما که در حین انجام وظیفه بوده اید وجود ندارد و باید شکایت شخصی مطرح کنید انگار که در خیابان به شما حمله شده است... اصلا بحث مسئولیت دکتر دامپزشک و حفظ سلامت غذا مطرح نشد و با وجود داشتن فیلم واضح از درگیری تا این تاریخ نتیجه این شد: یک نفر تبرئه شد، یک نفر به پرداخت ۴ میلیون دیه در طی یکسال محکوم شد(هر لاشه معدومی گوسفندی حدود ۳ میلیون و گاوی حدود ۱۰ میلیون برای عاملان فروش گوشت فاسد سود دارد و این حکم مشوق این است که نه تنها مجرم با جسارت بیشتر هزار بار دیگر هم این کار را تکرار کند بلکه به دکتر دامپزشک هم با خیال راحت تعرض کند). و نفر سوم به زندان محکوم شد که آن هم تعلیق شد و معلوم نیست اعتراض من به کجا برسد. متاسفانه نه دکتر دامپزشک و نه اداره دامپزشکی قدرت برخورد با باند های پخش گوشت ناسالم را ندارند.

بعد از این ماجرا با استعفایم زودتر موافقت شد و دامپزشکی کمک کرد حقوق عقب افتاده خود را دریافت کنم. به ... اسباب کشی کردم. در نهایت ۲ بار اسباب کشی در ۸ ماه، کار قبلی خود را از دست دادم. کار جدیدم را از دست دادم و الان حدود یکسال

رئیس انجمن صنفی مسئولین فنی و ناظرین بهداشتی دامپزشکی استان تهران:

از متولیان دامپزشکی کشور درخواست می‌کنم تا صدای خرد شدن استخوان های مسئولین فنی دامپزشکی و دستیاران را بشنوند

گفتگو: غزاله شهیدی

گذشته تلاش کرده اند تا همکاران مسئول فنی و دستیاران را نسبت به قوانین و مقررات جاری و نیز حقوق خود آشنا نمایند تا در چهارچوب قانون و در راستای بهبود شرایط مطالبه گری ایجاد شود. چرا که اساساً بنیان تشکل ها بر پایه مطالبه گری نهاده شده است.

مهم ترین نقص در اجرای آیین نامه نظارت بهداشتی مصوب هیات دولت را کدام مورد می دانید؟

طی سالیان گذشته یکی از مهمترین نقص های آیین نامه نظارت بهداشتی، عدم شفافیت در حوزه مسئولیت متصدی واحد، مسئول فنی بهداشتی و سازمان دامپزشکی کشور بود که خوشبختانه با ابلاغ دستورالعمل شرح وظایف مسئولین فنی بهداشتی دامپزشکی، موضوع ماده ۳۴ قانون برنامه ششم توسعه در سال ۱۴۰۰، تا حدودی این مسئله شفاف سازی شد؛ لیکن برخی از کارشناسان اداره کل دامپزشکی استان ها در مراجعه به واحدها به علت عدم آگاهی کافی از این دستورالعمل، همچنان در بازدیدها به صورت سلیقه ای برخورد می کنند و متأسفانه بعضاً گزارش شده که ادارات دامپزشکی، برخی از مسئولین فنی را به دلیل مسائل خارج از حوزه مسئولیت آنها به هیات های بدوی و انتظامی نظام دامپزشکی معرفی کرده اند. و لذا مهمترین نقص را می توان عدم آگاهی کافی از اجرای صحیح قوانین و مقررات عنوان نمود. و یا به عنوان مثال در اخذ پروانه مسئول فنی بروکراسی های پیچیده و عجیب و غریبی در برخی استان ها از جمله استان تهران تعریف شده که وقتی در این خصوص سوال می شود، در پاسخ «کارگروه فنی اداره کل» را مبنای اخذ چنین تصمیماتی معرفی می کنند که اساساً مشخص نیست چنین کارگروهی به پشتوانه کدام قانون در استانها تشکیل و قادر به وضع قانون و مقررات فرا آیین نامه ای هستند. لذا برای کنترل چنین مواردی که بر خلاف سیاست های کلی نظام است، دستگاه های نظارتی می توانند نقش به سزایی در قانونمندی و چابکسازی دستگاه های اجرایی داشته باشند.

برخی از کارشناسان اداره کل دامپزشکی استان ها در مراجعه به واحدها به علت عدم آگاهی کافی از این دستورالعمل، همچنان در بازدیدها به صورت سلیقه ای برافروزمی کنند و متأسفانه بعضاً گزارش شده که ادارات دامپزشکی، برخی از مسئولین فنی را به دلیل مسائل خارج از حوزه مسئولیت آنها به هیات های بدوی و انتظامی نظام دامپزشکی معرفی کرده اند.

رئیس انجمن صنفی مسئولین فنی و ناظرین بهداشتی دامپزشکی استان تهران گفت: مسئولین فنی دامپزشکی در جامعه، افرادی گمنام هستند. در صورتی که هر روز مردم در حال استفاده از مواد غذایی مرتبط با فعالیت این افراد می باشند، اما عده کمی از جامعه از زحمات شبانه روزی این خادمان سلامت آگاهی دارند.

به گزارش ماهنامه الکترونیک «فاخته»، دکتر مهرداد تشکری در خصوص تحصیلات و نیز سوابق اجرایی و صنفی خود می گوید، بنده دارای تحصیلات دکترای دامپزشکی و از مؤسسان و بعنوان رئیس هیات مدیره «انجمن صنفی مسئولین فنی و ناظرین بهداشتی دامپزشکی استان تهران» از سال ۱۳۹۴ تاکنون در خدمت همکارانم هستم. همچنین از مؤسسان و به عنوان رئیس هیات مدیره «کانون مسئولین فنی دامپزشکی و دستیاران کشور» فعالیت داشته ام.

هدف از تشکیل کانون سراسری انجمن های صنفی مسئولین فنی دامپزشکی و دستیاران چه بوده و آیا تاکنون به اهداف مدنظر دست پیدا کرده اید؟

از اهداف کلی تشکیل کانون، می توان به موضوع کمک به همکاران شاغل در استان های مختلف، جهت تشکیل انجمن های صنفی استانی اشاره نمود. همچنین کانون به منظور بهره برداری هر چه بیشتر از برآیند توانایی های ذاتی انجمن های صنفی استان های سراسر کشور در جهت تأمین و حفاظت از جایگاه خطیر مسئولین فنی دامپزشکی و دستیاران و ایجاد همبستگی هر چه بیشتر در بین ۲۲۰۰۰ همکار شاغل در سطح کشور تاسیس شد. کانون، محلی برای تجمیع تصمیم گیری ها در بُعد کشوری است که ماحصل آن بهبود عملکردها و ایجاد وحدت رویه برای حفظ حقوق همکاران و افزایش سلامت سفره خانوارها است. ضمناً وجود کانون به لحاظ حقوقی و قانونی امکان مشارکت مسئولین فنی و دستیاران در تدوین یا اصلاح قوانین، مقررات و دستورالعمل های ملی را مهیا می کند و لذا سازمان دامپزشکی کشور بر اساس ماده ۲ قانون بهبود مستمر کسب و کار برای اصلاح و تدوین مقررات و آیین نامه های مربوط مکلف به اخذ نظرات کانون می باشد و در غیر این صورت، اقدامی غیر قانونی حادث شده و قابل پیگیری از مراجع نظارتی است.

به نظر شما «کانون» تا چه حدی موفق به دفاع از حقوق مسئولین فنی بهداشتی اعم از دامپزشک و پیرادامپزشک بوده است؟

موفقیت «کانون» تابعی از اختیارات آن است، به عنوان مثال در استان هایی که تاکنون جلسات کمیته ماده ۱۹ تشکیل و اختیارات لازم به انجمن استانی داده شده است، عملکرد قابل قبول و خوبی از خود به جای گذاشته و آن استان توانسته سیاست های کانون را مورد اجرا و در نتیجه وضعیت کاری و معیشتی همکاران را نسبت به دیگر استان ها ارتقا و ساماندهی کند. همچنین هر زمان سازمان دامپزشکی کشور در خصوص تدوین یا اصلاح قوانین و مقررات مربوط از نظرات کانون بهره برده، قوانین و مقررات ابلاغی بی نقص تر و با قابلیت اجرایی بیشتری بوده اند. از سوی دیگر کانون و انجمن های استانی، طی سالیان

مهم ترین دلایل عدم اجرای صحیح ماده ۱۹ آیین نامه نظارت بهداشتی چیست و در این زمینه چه راهکاری دارید؟

مهم ترین دلیل عدم اجرای ماده ۱۹ آیین نامه نظارت بهداشتی دامپزشکی را می توان عدم همکاری و تعامل سازمان دامپزشکی کشور و سازمان نظام دامپزشکی و نداشتن عزمی جدی در این خصوص در طی سالیان گذشته بر شمرد. لیکن مهمتر از آن عدم همکاری سازمان و نظام دامپزشکی با کانون مسئول فنی دامپزشکی و دستیاران می باشد که این موضوع تأثیر دو چندانی در اخذ تصمیمات ناصحیح داشته است. به دفعات از سوی مسئولین سازمان دامپزشکی کشور و نظام دامپزشکی در خصوص ماده ۱۸ و ۱۹ آیین نامه

نظارت، اظهار نظرهای مختلف و غیر کارشناسی شنیده می شود که به گفته خودشان ماحصل جلسات و شور و مشورت با انجمن های کارفرمایی بوده است. این رویکرد مدیران دامپزشکی با همکاران خود در بخش خصوصی جای بسی تأسف دارد. چرا که نه تنها درباره مسائل فنی و بهداشتی با کانون که در این حوزه صاحب

نظر است مشورتی نمی شود بلکه حتی درباره تأمین معیشت مسئولین فنی نیز سازمان دامپزشکی به نمایندگی از کارفرمایان (!) در حضور وزیر محترم جهاد کشاورزی و وزیر محترم اقتصاد اعلام می دارد، کشتارگاهها پول کافی ندارند تا حقوق حقه مسئولین فنی بهداشتی را پرداخت کنند! و متاسفانه اینچنین موضع گیری از سوی سازمان دامپزشکی کشور در قبال زحمات شبانه روزی دامپزشکان مسئول فنی بخش خصوصی در نوع خود بی سابقه و مؤید شکاف عمیق ایجاد شده است.

همچنین در خصوص تدوین پیش نویس اصلاح قانون سازمان دامپزشکی کشور، علیرغم اینکه بسیاری از اصلاحات در حوزه کاری مسئولین فنی بوده، اما متاسفانه هیچ گونه نظرخواهی و یا مشورتی توسط سازمان دامپزشکی کشور و یا سازمان نظام دامپزشکی با کانون نشده که این امر نه تنها بر خلاف قانون بهبود مستمر کسب و کار بوده بلکه نتیجه آن ارائه پیش نویسی پس از

۵۰ سال به مجلس بود که نه در شأن سازمان دامپزشکی کشور است و نه در شأن جامعه دامپزشکان کشور .

لذا تجربه چندین ساله گویای آن است، زمانی ماده ۱۹ اجرایی خواهد شد که اولاً ماده ۱۸ و ۱۹ توأماً مورد توجه قرار گیرد، ثانیاً سه رکن سازمان دامپزشکی کشور، سازمان نظام دامپزشکی و کانون مسئولین فنی دامپزشکی و دستیاران بتوانند تعامل و همکاری کاملی با یکدیگر داشته باشند. ثالثاً سازمان دامپزشکی و نظام دامپزشکی، کانون را در حوزه تخصصی نظارت بهداشتی دامپزشکی و امور صنفی خود، صاحب نظر بدانند و نه انجمنهای کارفرمایی را (!) انجمنهای کارفرمایی اولاً بنگاه های اقتصادی را نمایندگی می

کنند ثانیاً برخی از آنها در جلسات مختلف به دفعات نظارت بهداشتی دامپزشکی را مخل کسب و کار خود معرفی کرده اند که این بر خلاف رسالت ذاتی سازمان دامپزشکی کشور است .

در اینجا لازم است اضافه کنیم همانطور که پیشتر به دفعات با سازمان دامپزشکی مکاتبه شده، کانون در خصوص اجرای ماده ۱۹، راهکار

اجرائی و مدونی دارد و در صورت دریافت اختیارات لازم از سازمان دامپزشکی کشور و نظام دامپزشکی، این توانایی وجود دارد تا ماده ۱۹ به سرعت در سطح کشور اجرایی شود. لیکن تاکنون سازمان نه خود اقدام مناسبی انجام داده و نه به کانون تفویض اختیار داده است و موجب گردیده عملاً این موضوع خطیر سالها مسکوت بماند و صرفاً ابزاری خیرساز برای مسئولین محترم باشد. چه تعداد دامپزشک و پیرادامپزشک مسئول فنی در کشور فعالیت دارند و یا چه تعداد را شما در انجمن تحت پوشش قرار داده اید؟

در سطح کشور حدود ۲۲ هزار مسئول فنی دامپزشک و دستیار در حوزه بهداشتی و دارویی مشغول به فعالیت هستند که با توجه به فعالیت ۲۰ انجمن در استان های مهم و پرجمعیت کشور، بالغ بر ۸۰ درصد جمعیت مسئولین فنی دامپزشکی و دستیاران تحت پوشش انجمنها قرار دارند.

سازمان دامپزشکی در این زمان پشتیبان مسئول فنی خواهد بود و یا به عنوان مدعی العموم (!) بر علیه وی اعلام جرم خواهد کرد؟

هر روز مردم در حال استفاده مواد غذایی مرتبط با فعالیت این افراد هستند اما عده قلیلی از مردم از زحمات مسئولین فنی آگاه اند. متأسفانه روابط عمومی سازمان دامپزشکی آنطور که شایسته مسئولین فنی است از طریق رسانه ها اقدام به معرفی این حرفه و مسئولیت های مهم آن نکرده است و به همین لحاظ می توان گفت مسئولین فنی دامپزشکی در سطح جامعه، افرادی گمنام هستند.

مسئولین فنی روزانه با مخاطرات جدی بیماری های مشترک و خطرات جاده ای قرار دارند و در معیت مسئولیت سنگینی که قانونگذار بر عهده آنها گذاشته است «قربانیان گمنام» به حق توصیف درستی از آنهاست. گفتنی است که بعضاً بی مهری هایی از سوی مسئولین سازمان و نظام دامپزشکی به این صنف می شود که دردها را دوچندان می کند. لذا در پیشگاه خداوند از مسئولین و رؤسای هر دو سازمان محترم درخواست می کنم تا صدای خرد شدن استخوان های مسئولین فنی دامپزشکی و دستیاران را بشنوند و اقدامات عملی انجام دهند. بدیهی است کانون مسئولین فنی دامپزشکی و دستیاران در هر زمان و هر موقعیتی همراه و همیار سازمان دامپزشکی کشور و سازمان نظام دامپزشکی برای تحقق اهداف عالی است تا انشالله همه ما در محضر افکار عمومی و نسل های آینده این مرز و بوم سرافکننده نشویم. در پایان از نشریه فاخته به دلیل توجه ویژه به صنف مسئولین فنی و دستیاران در این جلد از ماهنامه فاخته کمال تشکر و قدردانی را دارم.

مهم ترین توقع شما به عنوان یک تشکل صنفی از سازمان های دامپزشکی و نظام دامپزشکی چیست؟

همانطور که در متن آیین نامه نظارت بهداشتی دامپزشکی و آیین نامه بند «ز» ماده ۳ و مواد ۷، ۸ و ۹ قانون سازمان دامپزشکی به دفعات مشاهده می شود؛ هر جا قانونگذار عبارت نظارت بهداشتی سازمان دامپزشکی را آورده، در معیت آن کنترل بهداشتی مسئول فنی را نیز بیان کرده است و این نشان دهنده اهمیت کار مسئولین فنی و دستیاران در به تحقق رسیدن امر نظارت بهداشتی است، چرا که سازمان دامپزشکی کشور با محدودیت نیروی انسانی مواجه است و دولت به تنهایی قادر به انجام نظارت بر تولید، واردات و توزیع دارو، مواد خام دامی و کنترل بیماری ها نیست. براساس ماده ۲ آیین نامه نظارت بهداشتی دامپزشکی و آیین نامه اجرایی بند «ز» ماده ۳ و مواد ۷، ۸ و ۹ قانون سازمان دامپزشکی، در کلیه مراکز تحت نظارت سازمان دامپزشکی کشور، حداقل یک نفر مسئول فنی و بعضاً دستیار حضور مستمر دارد تا نسبت به اجرای قوانین و مقررات سازمان دامپزشکی، کنترل لازم را داشته باشد، لذا تامین آسایش و آرامش مردم در خصوص سلامت مواد غذایی مورد مصرف بدون در نظر گرفتن مشکلات شغلی و معیشتی مسئولین فنی از سوی مسئولین سازمان های دامپزشکی و نظام دامپزشکی، امری غیر ممکن است و این مهم لزوم ارتباط مستمر هر دو سازمان با کانون مسئولین فنی دامپزشکی و دستیاران را بیش از پیش عیان می کند تا امورات به صورت تخصصی و صحیح دنبال شود.

نتیجتاً تا زمانی که مسئولین هر دو سازمان مسیر درست و صحیح را اختیار نکنند، در حوزه دامپزشکی پیشرفت چشمگیری که شایسته کشور ایران باشد نخواهیم دید و با درجا زدن، فعالین حوزه دامپزشکی هر روز دلسردتر و مخاطرات بهداشتی بیشتر نصیب مردم و به لحاظ رقابتی از کشورهای منطقه عقب تر خواهیم ماند.

نظر شما در خصوص موضوع سومین شماره ماهنامه فاخته با عنوان «دامپزشکان مسئول فنی؛ قربانیان گمنام» چیست؟

مسئولین فنی به لحاظ مسئولیت خطیری که دارند همواره در خط مقدم نظارت بهداشتی، کنترل بیماری های دامی و مبارزه با بیماری های مشترک بین انسان و دام می باشند. اما علیرغم مخاطرات جانی و مسئولیت سنگین حقوقی که در ماده ۳۴ قانون برنامه پنج ساله ششم توسعه برای آنها تعریف شده متأسفانه اقدام عملی برای بهبود شرایط کاری و معیشتی مسئولین فنی نشده است. هفته ای نیست که بخشنامه ای و یا خبری در مورد تهدید مسئولین فنی به اقدام قانونی بر علیه آنها شنیده نشود اما یک نفر به این موضوع توجه نمی کند که به عنوان مثال یک فرد تحصیل کرده با مدرک دکترای دامپزشکی در کشتارگاه دام که در بهترین شرایط حقوق ۱۰ میلیون تومان دریافت می کند و ماهانه ۳ تا ۴ میلیون تومان هزینه رفت و آمدش است، در شرایط کنونی مملکت چگونه با ۶ میلیون تومان هزینه اجاره خانه، خورد و خوراک، پوشاک و تحصیلات فرزندان خود را تأمین کند؟ آیا این ارقام در شأن یک فرد با تحصیلات عالی است؟ سازمان دامپزشکی کشور در زمانی که اعلام می کند کشتارگاه پول ندارد آیا به تبعات بهداشتی و اجتماعی آن فکر کرده است؟ اگر خدای نا کرده یک مسئول فنی کارش به مراجع قضایی کشیده شود با کدام پول باید برای خود وکیل اختیار کند؟ آیا

هرجا قانونگذار عبارت نظارت بهداشتی سازمان دامپزشکی را آورده، در معیت آن کنترل بهداشتی مسئول فنی را نیز بیان کرده است و این نشان دهنده اهمیت کار مسئولین فنی و دستیاران در به تحقق رسیدن امر نظارت بهداشتی است، چرا که سازمان دامپزشکی کشور با محدودیت نیروی انسانی مواجه است

A-CID

اسیدیفایر پودری آهسته رهش

- بهبود رشد و عملکرد دستگاه گوارش
- بهبود مصرف خوراک و ضریب تبدیل
- افزایش جمعیت باکتری های مفید و کاهش عوامل بیماری زای گوارشی
- کاهش اسهال، تخم مرغ های کثیف و آمونیاک سالن
- افزایش استحکام پوسته تخم مرغ و اسکلت

سازمان دامپزشکی

دارای مجوز از سازمان دامپزشکی

تماس با ما

☎ ۰۵۱ - ۳۶۵۱۹۱۰۰

☎ ۰۹۰۲۱۲۳۶۸۳۶

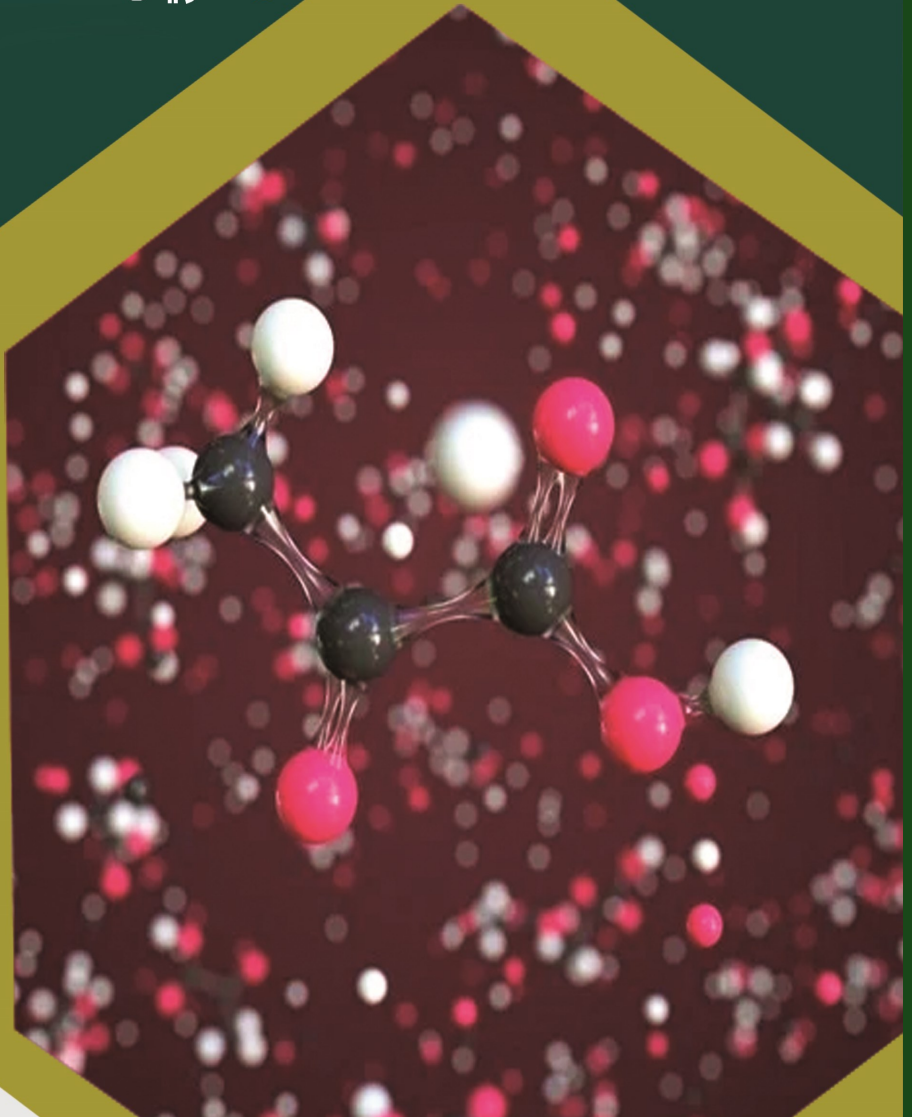
مشهد، بزرگراه آسیایی،

پیامبر اعظم ۱۳، پلاک ۳۶

🌐 fartakadditives

🌐 www.fartakadd.com

داستان مسئول فنی سناریویی دارد با نام ماده ی ۱۹ آیین

نامه ی نظارت بهداشتی دامپزشکی

سناریوی ما اگر درست نوشته و اجرا می شد این مشکلات وجود نداشت!

دکتر ملیسا پوردنیا

فعال بخش خصوصی دامپزشکی در صنف داروخانه

در این مسیر صعب العبور کم مرتکب اشتباه نشده بود؛ مسئول فنی ای که تازه فارغ التحصیل شده و از طریق فعالیت در این صنف، اولین درآمد زایی شغلی اش را می چشد! به ناچیز قانع می شود تا هم برای خود حفظ درآمد کند و هم در بازار رقابت، جایگاه خود را نزد کارفرما حفظ کند! کار فرمایی که حق انتخاب همکار دامپزشک ما تمام و کمال به وی واگذار شده است!!

سناریوی ما اگر درست نوشته و اجرا می شد این مشکلات وجود نداشت! مسئول مربوطه ی ما در سازمان اگر به دغدغه های همکاران بخش خصوصی بها می داد، عزم خود را جزم می کرد تا شرایط ایده آل را برای کارفرما، همکاران بخش دولتی و حتی خود مسئولین فنی قابل درک نماید!

لازم به ذکر است استان اردبیل جزء اولین استان هایی بود که اجازه نداد کم و کاستی های این سناریو در هدف کلی داستان تاثیر سو بگذارد و با همکاری انجمن صنفی، اداره ی کل و نظام دامپزشکی، ماده ی ۱۹ را با تمام ایرادات و کم و کاستی هایش به مرحله ی اجرا در آورد.

ما از تجربیات استان بوشهر که در این مسیر پیشرو بودند استفاده کردیم و در استان اردبیل هم به مرحله ی اجرا درآوردیم. کارفرما را قانع به نوشتن قرارداد طبق تعرفه نمودیم و بحث استقلال مالی مسئولین فنی را اجرایی کردیم!

با اینحال، ضعف و ایرادات ماده ی ۱۹ باعث شد که مسئول فنی امنیت شغلی کافی را نداشته باشد و از این رو توافق های پشت پرده، همچنان به قوه ی خود باقی ماند!

لذا اینجانب با توجه به سابقه ی فعالیتی که در این زمینه دارم و تجربیاتی که به دست امد عاجزانه از مسئولین مربوطه در سازمان دامپزشکی، سازمان نظام و واحدهای مربوطه در تمامی استان ها تقاضا دارم تا بررسی و حل مشکلات موجود را در لویت کاری شان قرار دهند و با هم اندیشی و مشورت مسیری را انتخاب نمایند که دامپزشکان مسئول فنی و دستیاران بهداشتی بیش از این متضرر شرایط موجود نباشند! داستان پر رمز و راز مسئولین فنی به تنهایی و با نظر یک شخص اصلاح نخواهد شد! مسیری که بیش از ۱۰ سال با تمام تغییرات باز هم مشکل دار است و باید از اعماق اصلاح شود.

باید صد چندان قوی تر و قدرتمندتر از تمامی شیوه های تا به امروز تجربه شده بهره گرفت و جایگاه فعالیت مسئولین فنی و دستیاران بهداشتی دامپزشکی را به درستی و جد، در جامعه نهادینه کرد تا همگان بدانند تضمین سلامت سفره ی یکایک ملت، ریشه در اصلاح اوضاع کاری همکار دامپزشک ما دارد.

داستان دامپزشکان مسئول فنی پر از ماجراهای پر رمز و راز و مبهم و مشکل دار است؛ از وظیفه ای که بر عهده ی نقش اول این داستان است تا به قراردادی که بسته می شود و تعرفه ای که دریافت می گردد همه و همه جای بسی بحث و تامل دارد.

در نگاه من دامپزشک، همکار مسئول فنی ما، نماینده ی سازمان دامپزشکی در واحد تولیدی مربوطه است تا با نقش موثرش در نظارت بهداشتی، سلامت محصولی را که در نهایت سر سفره ی من و شما می نشیند تضمین نموده و محصول نهایی صحیح و سلامت(به معنای واقعی کلمه) در اختیار مصرف کننده قرار بگیرد؛ برای رسیدن به این هدف، امنیت شغلی لازم می بایست برای همکار مسئول فنی ما فراهم باشد تا با جان و دل در زمان مقرر در محل تولید حضور فعال داشته و با نظارت بهداشتی درست، وظیفه اش را به انجام برساند.

در سوی دیگر داستان مسئول فنی بهداشتی، شخصیتی هست به نام کارفرما که به نقش تعیین کننده ی همکار مسئول فنی در بحث نظارت بهداشتی و سلامت محصولات تولیدی واقف نیست و همکار ما را به چشم موجودی می نگرد که ماهانه بالاجبار باید بخشی از درآمد آن واحد تولیدی را به وی اختصاص دهد. متأسفانه شخصیت کارفرما با ادعای نام تولیدکننده گمان می کند که با پول و قدرتش بر همه چیز صاحب هست در حالیکه همه باید به این نکته واقف باشیم که بحث سلامت هم به اندازه ی بحث تولید برای جامعه مهم و ضروری می باشد و در یک جامعه ی مطلوب می بایست به هر دو عامل به یک اندازه بها داده شود!

داستان مسئول فنی، سناریویی دارد با نام ماده ی ۱۹ آیین نامه ی نظارت بهداشتی دامپزشکی که در حال حاضر کم و بیش در حال اجراست ولی خود نیاز به بازنگری و اصلاح مواد و تبصره ها دارد تا بتوان اثری مناسب و در خور شان همکار تحصیلکرده ی ما به اجرا گذاشت.

سازمان دامپزشکی کشور به عنوان متولی امور دامپزشکان این وظیفه ی خطیر را عهده دار است که با درایت تمام بتواند همکاران ما را به حق و حقوق واقعی شان نائل نماید.

زمانی که بنده به عنوان ریاست انجمن صنفی مسئولین فنی و دستیاران بهداشتی استان اردبیل ادای وظیفه می نمودم، هم به عنوان یک دامپزشک مسئول فنی و هم به عنوان شخصی که به لحاظ حقوقی مدافع همکاران خود در این صنف بود تمام مسائل و مشکلات را با جان و دل لمس کردم! از کم منطقی و بی منطقی کارفرمایان که سالها به مسیر غلط موجود عادت کرده بودند و ضعف چندین ساله ی سازمان دامپزشکی در مسیر احقاق حقوق همکاران این صنف که به باور اشتباه کارفرمایان دامن زده بود تا شخص خود مسئول فنی که

جوانه خراسان

ما برای شما بهترین ها را می خواهیم

تولید و توزیع کننده مکمل، افزودنی ها و کنسانتره های خوراکی دام، طیور، آبزیان و خوراک حیوانات آزمایشگاهی

ترکیبی مطمئن از مرغوبترین مواد معدنی و ویتامینه

مکمل های معدنی و ویتامینه طیوری | مکمل های دامی

ساراپینو®

ویژه ماهی قزل آلا، ماهی کپور و میگو

مکمل کنسانتره

توکسین بایندر چند جزئی

فراتر از یک جاذب

بایندو هکس®

منبعی کار آمد از پیش سازهای گلوکوزنیک

گلوکوپلاس®

ترکیبی مطمئن از مرغوبترین مواد مغذی

طیور تخمگذار | جوجه گوشتی

کنسانتره

مکمل تقویت پوسته تخم مرغ و سیستم اسکلتی

قدرتمندترین تقویت کننده پوسته تخم مرغ

اکسلسنت®

راه های ارتباطی:

WWW.JAVANEHKHORASAN.COM

۰۵۱ - ۳۶۵۸۴۰۷

دکتر مشهد:

INFO@JAVANEHKHORASAN.COM

۰۲۱ - ۸۸۹۹۵۷۴۱

دکتر تهران:

Javanehkhorsan.co

۰۱۱ - ۴۳۲۷۰۴۱۷

دکتر آمل:

محسن زاهدی فرد

کارشناس علوم آزمایشگاهی دامپزشکی

دکتران دامپزشک بیکارند؛ شما

دنبال کار برای سایر رده ها

هستید؟

دامپزشکی عرصه خدمت به انسان هاست و فرقی نمی کند دامپزشکان هر مقطع تحصیلی و یا صنفی که باشند به آن اصل پایبند هستند. البته نباید از این اصل غافل بشویم که دامپزشکان، سفید پوشان بی ادعا و مظلوم در جامعه ما هستند و از این جمله می توان در این میان می توان به دامپزشکان مسئولین فنی اشاره کنیم.

مسئول فنی دامپزشکی، عنوان شغلی می باشد که طی آن دامپزشکانی در مراکز مختلف غذایی، بسته بندی، بهداشتی (لبنی یا پروتئینی) با مصرف انسانی یا دامی فعالیت و اقدامات نظارتی لازم را انجام می دهند، که تماما امتیاز این امر در دست دوستانی با مقطع تحصیلی دکتری دامپزشکی می باشد. نکته مهم اینکه دوستان سایر رده دامپزشکی بازهم قانونا جایگاهی در زمینه مسئولین فنی دامپزشکی ندارند، مگر در شرایطی خاص و ویژه و سفارش شده بعنوان کمک دستیار زیر نظر یک دکتر دامپزشک فعالیت کنند.

نکته کار در این است که همه ما از گفتن کلمه متاسفانه بسیار آندوهگین خواهیم شد؛ ولی واقعیت امر در این است متاسفانه وقتی در هر شاخه ای از صنف دامپزشکی ورود می کنیم، می بینیم که این عزیزان یا بیکارند و یا خلاء عدم حضورشان احساس می شود و یا گاهی اگرهم خوش شانس بوده و توانسته باشند که به آن جایگاه دست پیدا کنند، به دلیل عدم حمایت متولیان صنفی از این دوستان، قربانی بعضی از اتفاقات ناخوشایند خواهند شد و گاهی برای ابقاء درسمت و شغل خود بایستی فقط «بله قربان گو» باشند.

البته دامپزشکان با غیرت و جسور که تعدادشان هم کم نیست، تن به هر خواسته ای نداده و شرف و اعتقاد خود را زیر پا گذاشته و ایستادگی می کنند ولی بعضا در نهایت محکوم به ترک از آن فعالیت خواهند شد.

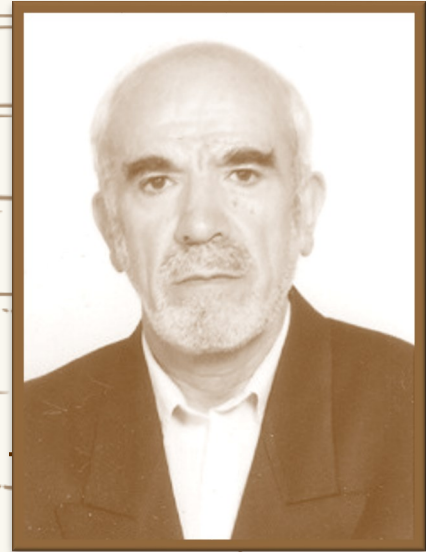
دامپزشک یک واژه غریب حتی در میان عزیزانی است که خود را متولیان این رشته و صنف می دانند، متاسفانه اگر امروز از دوستان سایر رده

متاسفانه وقتی در هر شاخه ای از صنف دامپزشکی ورود می کنیم، می بینیم که این عزیزان یا بیکارند و یا خلاء عدم حضورشان احساس می شود و یا گاهی اگرهم خوش شانس بوده و توانسته باشند که به آن جایگاه دست پیدا کنند به دلیل عدم حمایت متولیان صنفی از این دوستان، قربانی بعضی از اتفاقات ناخوشایند خواهند شد.

دامپزشکی با یکی از این مراکز متولی دامپزشکی (وزارت جهاد - سازمان دامپزشکی - سازمان نظام دامپزشکی) تماس بگیرند و خود را بعنوان یک عضو کوچک خانواده دامپزشکان معرفی کنند چون مدرک تحصیلیشان بغیر از دکتری می باشد قطعا با کلماتی از قبیل اینکه شما دامپزشک نیستید و... مواجه خواهند شد؛ در صورتی که این دوستان هیچگاه ادعای دکتر بودن ندارند ولی توقع اینگونه الفاظ هم از متولیان خود را هم ندارند. در ادامه آیا عنوان جمله (دکتران دامپزشک بیکارند شما دنبال کار برای سایر رده ها هستید؟) از یک عزیزی که خود را متولی در صنف دامپزشکی می داند، مقبول است؟ و آیا جای تامل ندارد؟ در هر حال انتظار می رود با یک تعامل جمعی با حضور همه افسار دامپزشکی قدم در مسیر رفع موانع در زمینه شغل و معیشت این دوستان برداشته شود.

مشاور دامپزشکی ایران

دکتر محمدرضا بابامخیر

آثاری که به قلم پدر دامپزشکی ایران به یادگار مانده است؛ تغییرات و تحولاتی فراموش‌نشده در صنعت شیلات، بیماری‌های آبزیان، قارچ‌شناسی، بهداشت دریا، شناخت مسمومیت‌های دریایی و راه‌های درمان آن‌ها رقم زده است.

آن استاد برجسته در سال ۱۹۷۲ تقدیرنامه یونسکو را برای دفاع از پایان‌نامه دکترای تخصصی علوم زیستی (اکیانوس‌شناسی) در دانشگاه پاریس VI با درجه «بسیار افتخارآمیز» دریافت نمود. در سال ۱۳۶۵ به منظور به نگارش درآوردن کتاب «بیماری‌های ماهیان پرورشی»، برنده کتاب سال جمهوری اسلامی ایران شد.

دکتر محمدرضا بابامخیر، در سال ۱۳۲۰ در شهر اردبیل به دنیا آمد.

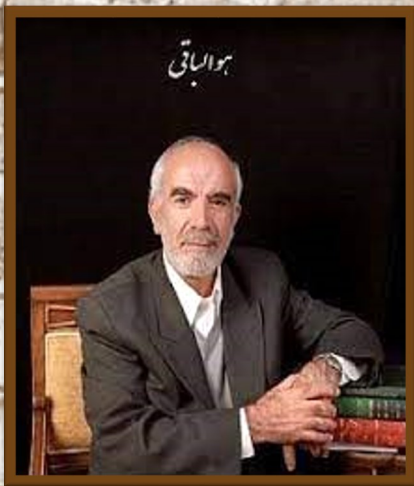
وی در سال ۱۳۴۵ مدرک دکترای دامپزشکی را از دانشگاه تهران اخذ نمود.

بابا مخیر که از وی به عنوان پدر دامپزشکی ایران نیز یاد شده است استاد و رئیس دانشکده دامپزشکی، معاون علمی و پژوهشی فرهنگستان علوم و عضو هیأت ممیزه دانشگاه تهران بود.

او پس از اخذ دکترای عمومی از دانشگاه تهران، راهی فرانسه شد و با تلاش و کوشش بسیار به دریافت درجه دکترای تخصصی اکیانوس‌شناسی از دانشگاه پاریس توفیق یافت. وی همچنین دوره‌های کوتاه مدت بیماری‌های آبزیان را در ایتالیا، فرانسه، مجارستان و تایلند از سر گذراند. ایشان از سال ۱۳۴۷ تا سال ۱۳۸۷، دانشجویان دانشگاه تهران را از دریای دانش و معرفت خود بهره‌مند کردند.

دکتر مخیر برای مدتی معاونت آموزشی، اداری و مالی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، ریاست همان دانشکده، مدیریت گروه بهداشت و بیماری‌های آبزیان و ریاست بخش انگل‌شناسی آبزیان دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران را بر عهده داشت. آن استاد برجسته، همچنین ریاست شاخه شیلات گروه علوم کشاورزی فرهنگستان علوم، عضویت در هیأت مدیره شرکت سهامی شیلات جنوب ایران، معاونت تحقیقاتی و امور فنی شیلاتی شرکت شیلات جنوب ایران و سرپرستی شورای عالی موقت تحقیقات وزارت کشاورزی را نیز در سوابق اجرایی خود دارد. آن استاد بزرگ، تجربه‌ی عضویت و سرپرستی کمیته ملی اکیانوس‌شناسی (یونسکو)، عضویت در شورای پژوهش دانشگاه تهران و عضویت در شورای انتشارات دانشگاه تهران را نیز دارا است.

در سال‌های ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ به عنوان دامپزشک نمونه جهان، برای جامعه علمی ایران افتخار آفرین گشت. در سال ۱۳۷۰ به عنوان استاد ممتاز دانشگاه تهران معرفی شد و رئیس جمهور وقت تقدیرنامه دریافت نمود. در سال‌های ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸ نیز از سوی مرکز بین‌المللی بیوگرافی کمبریج، در جایگاه مرد بین‌المللی سال قرار گرفت. آن استاد عالی‌مرتب، عناوین دامپزشک نمونه از سوی شورای مرکزی سازمان نظام دامپزشکی و اقیانوس‌شناس نمونه از سوی مرکز ملی اقیانوس‌شناسی و دبیر کل کمیسیون ملی یونسکو را نیز به نام خود ثبت کرده بود. آن استاد فقید به عنوان چهره ماندگار عرصه دامپزشکی برای ایرانیان شناخته شده است.

او در سال ۱۳۸۳ به عنوان چهره ماندگار در رشته پزشکی و علوم تجربی انتخاب گردید. استاد محمدرضا بابامخیر، چهره ماندگار دامپزشکی کشور ۱۲ بهمن ماه سال گذشته در هفتاد و یک سالگی بر اثر کهولت سن درگذشت.

پس از وفات ایشان طی مراسمی با حضور رییس موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور و فرزند مرحوم استاد بابامخیر به نمایندگی از خانواده وی، مجموعه ای از کتب نفیس و اسناد و گزارش‌های علمی این استاد فقید به کتابخانه موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور اهدا شد.

سوابق

دکترای دامپزشکی از دانشگاه تهران

کارشناسی ارشد اقیانوس‌شناسی از دانشگاه پاریس

دکترای تخصصی علوم زیستی (اقیانوس‌شناسی) از دانشگاه پاریس

دامپزشک نمونه جهان در سال ۱۹۹۷

مرد علمی سال ۱۹۹۸ (مرکز بین‌المللی بیوگرافی کمبریج)

آثار علمی

بیماری‌های ماهیان پرورشی

ماهیان خلیج فارس

فرهنگ کشاورزی و منابع طبیعی

ابوالفضل کشاورز

عضو شورای نظام دامپزشکی فارس

مسئولین فنی بهداشتی و دستیاران، شاغلین در خط

مقدم سلامت بهداشت مواد غذایی در جامعه

رشد روز افزون جمعیت کشور و جهان و افزایش تقاضا برای غذا از جمله مواد پروتئینی حیوانی را در پی داشته است، تامین این بخش از نیازهای غذایی همانقدر که از نظر کمیت حائز اهمیت است، از نظر سلامت و بهداشتی بودن، اهمیتی دو چندان دارد، چرا که به طور مستقیم با بهداشت و سلامت جامعه در ارتباط است. از طرفی در سال های اخیر موضوع افزایش تولید و توسعه صادرات غیر نفتی برای رهایی از اقتصاد تک محصولی اهمیت ویژه ای یافته است و در این میان افزایش تولید فرآورده های غذایی دامی و شیلاتی برای تامین نیازهای داخلی و نیز حضور در بازارهای جهانی مورد توجه قرار گرفته است.

در کشور عزیزمان ایران بخش عمده این مسئولیت بر عهده همکاران مسئولین فنی بهداشتی و دستیاران در مراکزی از جمله مراکز زیر می باشد:

* واحد های تولید فرآورده های غذایی با منشاء دامی و صنایع جنبی وابسته به آن

* نظارت سلامت و بهداشتی گوشت در کشتارگاه های دام و طیور

* مسئولیت بهداشتی در مراکز جمع آوری شیر

* همکاری در بخش آموزش و تحقیقات بهداشت مواد غذایی

* مسئولیت بهداشتی در بعضی از مراکز عرضه مواد غذایی

* همکاری در نظارت بهداشتی در مراکز صید و اسکله های صیادی

* همانطور که مشاهده می کنیم شاغلین در این حرفه تعداد کمی نیستند و اهمیت شغلی آنها در جامعه نیز بسیار بالاست؛ همان انسانهای شریفی که در خط مقدم تولید غذای سالم با وجود تمام مشکلات، گاه از تمام منافع خود گذشته تا در کنار مردم باشند.

بعضا زمانهایی که ادارات و ارگانها به دلیل بیماری هایی مثل کرونا تعطیل شدند آنها برای تامین غذای سالم و بهداشتی به صورت مستمر مشغول به فعالیت بودند.

در خصوص بیماری های مشترک، آنها به صورت مستقیم در معرض خطر بوده و احتمال درگیر شدن با بیماری بسیار بالا بوده است، اما کدامیک حاضر به ترک محل کار خود بابت این قضایا شده اند؟!

بعضا زمان هایی که ادارات و ارگانها به دلیل بیماری هایی مثل کرونا تعطیل شدند آنها برای تامین غذای سالم و بهداشتی به صورت مستمر مشغول به فعالیت بودند.

وقتی هر مصرف کننده ای در واحد توزیع با خیال راحت از نظر سلامت می تواند محصول خود را تهیه کند، شاید متوجه نباشد که در جهت دریافت این محصول سالم چه کسانی و چه زمانهایی به اصطلاح معروف پای کار بوده اند.

اما کفایت در همین خصوص اتفاقی بیفتد، آن زمان می شود فهمید اهمیت شغلی چیست و چه زحماتی بابت این موضوع کشیده شده اما به صورت حقیقی و با توجه به اهمیت شغلی موجود چقدر در جامعه به این مجموعه بها داده می شود؟

طی سالهای گذشته در خصوص دریافت حقوق و امنیت شغلی این قشر زحمتکش بارها و بارها بحث شده و هر بار راه حل متفاوتی ارائه شده که هر بار اجرایی نشده و همچنان با تهدید اخراج از محل کار، از سوی کارفرما در پایان قرارداد و حداقل دستمزد و مزایا همراه بوده است.

راستی از قطع رابطه مالی مسئولین فنی بهداشتی و کارفرما چه خبر؟ ماده ۱۸ و ۱۹ به کجا رسید؟

همه اینها سوالاتی هست که همیشه در ذهن مسئولین فنی بهداشتی طی سالهای گذشته وجود داشته و هیچ وقت نگذاشته مسئولین فنی و دستیاران بهداشتی با خیال راحت وبدون دغدغه به کار و حرفه خود بپردازند.

امید است با توجه به اهمیت موضوع که سلامت جامعه است مسئولین امر چاره ای اندیشیده و در جهت احقاق حق این قشر تحصیل کرده محروم چاره ای بیابند.

دکتر میرجلال سیدرسولی

دامپزشک

یکی از کلاف های سردرگم حوزه دامپزشکی، حق و حقوق و دستمزد مسئولین فنی بهداشتی است

پرتقال فروش!

یکی از کلاف های سردرگم حوزه دامپزشکی، حق و حقوق و دستمزد مسئولین فنی بهداشتی است که یافتن راه حل اساسی و دائمی برای آن بسان پیدا کردن پرتقال فروش معروف شده است! بیش از یک دهه است که واژگان آیین نامه نظارت بهداشتی دامپزشکی، ماده ۱۸، ماده ۱۹، نظام سبز سلامت و... را می شنویم. واژگانی که بارقه هایی از امید را در دل های مسئولین فنی بهداشتی دامپزشکی روشن کرد. این درحالیست که با گذشت نزدیک به یک و نیم دهه از تصویب آیین نامه نظارت بهداشتی دامپزشکی، حقوق و دستمزد اکثر مسئولین فنی بهداشتی کشور همچنان زیر اشلهای اعلامی بوده و گاهی در کمال تاسف در حد حقوق پایه کارگری است! در دو ماده از این آیین نامه ۲۰ ماده ای به حق و حقوق و دستمزد مسئولین فنی بهداشتی پرداخته شده است:

ماده ۱۸ - تعرفه های اشتغال به کار مسئولین فنی بهداشتی موضوع این آیین نامه به پیشنهاد مشترک سازمان و سازمان نظام دامپزشکی ایران تعیین و به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۹ - به منظور اعمال نظارت بهینه بر فعالیت مسئولین فنی بهداشتی و عدم ایجاد وابستگی مالی آنها به صاحبان و متصدیان واحد تحت نظارت، دریافت وجه از واحدها و پرداخت حقوق مسئولین فنی بهداشتی براساس دستورالعملی خواهد بود که توسط سازمان و با همکاری سازمان نظام دامپزشکی تهیه و ابلاغ می گردد.

آیین نامه اجرایی ماده ۱۹ چندین بار مورد بازنگری قرار گرفت و در نهایت بازنگری پنجم آن در سال ۹۵ تدوین شد. اما نکته جالب توجه اینست که هیچ یک از راهکارهای مصوب متاسفانه ضمانت اجرایی نداشته و این گره، همچنان کور باقی مانده است!

شاید بتوان گفت که ریشه این مشکل و اکثر مشکلات و چالش های مسئولین فنی بهداشتی، عدم تبیین جایگاه آنهاست و مفهوم مسئولیت فنی و نظارت بهداشتی بعنوان یک شغل برای بسیاری ناآشناست. با توجه به اینکه برای مسئولین فنی بهداشتی ردیف شغلی مستقلی تعریف نشده و ضمناً قطع ارتباط مالی ایشان با کارفرمایان عملاً صورت نگرفته است، اولاً رابطه مسئول فنی بهداشتی با کارفرما از دید اداره کار به لحاظ قوانین آن اداره، یک رابطه کارگری کارفرمایی شناخته می شود و ثانیاً به جهت همین عدم تعریف ردیف شغلی، بیمه متناسبی با آن وجود

ندارد و هرگونه تلاش برای قرار گرفتن آن در زمره مشاغل سخت و زیان آور ابتر می ماند. (البته اخیراً بحث الحاظ سختی کار برای برخی همکاران مسئول فنی بهداشتی در معدودی از کشتارگاه های طیور و نه همه آنها اجرایی شده است که آن هم به جهت شبکاری بوده است و نه به واسطه شغلی به نام مسئولیت فنی بهداشتی و بحث آن جدا و جزو استثنائات است.)

دریافت مستقیم حقوق توسط ناظر (در اینجا مسئول فنی) از منظور (کارفرما)، یکی از موانع اصلی نظارت است. در کنار وجوب نظارت بهداشتی و تاثیرات مستقیم و غیرمستقیم آن در بهداشت عمومی و سلامت چرخ تولید و اقتصاد و علیرغم اینکه نظارت بهداشتی در درازمدت از جهت خوشنایمی برند و افزایش تولید و فروش به نفع خود کارفرما خواهد شد، اکثر کارفرمانهای سودجو، مسئول فنی بهداشتی را بعنوان سدی در برابر تخلفات احتمالی خود و در تضاد با منافع خویش می بینند. ضمناً کارفرمایان بطور معمول تمایل به پرداخت دستمزدی در حد حقوق پایه کارگری به مستخدمین خود دارند و اکثر آنها پرداخت دستمزدی چند برابر این مبلغ را امری تحمیلی برای خود فرض می کنند. برخی کارفرمایان حقوق مسئول فنی را با سایر کارگران واحد مقایسه می کنند، در حالی که متوجه این قضیه نیستند که یک مسئول فنی بهداشتی با تحصیلات عالی دارا چه مسئولیت سنگینی است و ضمناً به لحاظ قانونی حق اشتغال در شغل دیگری در حوزه دامپزشکی را ندارد و این مقایسه دستمزد، یک قیاس مع الفارق است.

یک کارفرما انتظار دارد فردی که در استخدام اوست و حقوق او را می پردازد، در چرخه فیزیکی تولید نقش داشته باشد. فلذا پرداخت مبلغی تحت عنوان نظارت بهداشتی را برای خود هزینه ای اضافی می بیند. این مشکل در برخی موقعیت های شغلی نمود بیشتری دارد. بعنوان مثال در یک کارخانه تولید خوراک دام و طیور، بحث کنترل کیفی و نظارت بهداشتی دو مقوله جدا هستند ولی بعضی کارفرماها انتظار دارند مسئول فنی بهداشتی بعنوان جیره نویس، مسئول کنترل کیفی و متصدی آزمایشگاه و... برایشان کار کند و در نهایت حقوقی در حد یک کارگر ساده به وی بپردازند و تنها موردی که از مسئول فنی بهداشتی انتظار ندارند، شرح وظایف اصلی وی یعنی نظارت بهداشتی و جلوگیری از تخلفات کارفرماست!

مسئولین فنی بهداشتی در سنوات اخیر با چالش های دیگری نیز مواجه شده اند. از اهم آنها وجود برخی خلاها در متن قراردادها بوده است که امکان کارشناسی و دور زدن قانون و قرارداد را توسط برخی کارفرمانها بوجود آورده است.

از پرداخت بموقع حق و حقوق مسئولی فنی یا پرداخت حقوق بر اساس اشل مصوب استنکاف کند، این شرکت ها توان احقاق حقوق حقه مسئولین فنی و ناظرین بهداشتی را ندارند! ولی یک شرکت دولتی می‌تواند با توسل به اهرمهای حاکمیتی، مسیر اجرای نص قانون را هموارتر کند و انعقاد قرارداد مسئولین فنی با این شرکت دولتی، باعث قطع رابطه مالی آنها با کارفرما شده و اصل نظارت بهینه نیز محقق خواهد شد.

حال سوالی که مطرح می‌شود در مورد بار مالی استخدام این تعداد مسئول فنی برای دولت است. پاسخ این است که در این طرح، تامین اعتبار دستمزد مسئولین فنی بر دوش دولت نخواهد بود که البته نیاز به طراحی سازوکاری برای آن می‌باشد.

بعنوان مثال می‌توان از آئین‌نامه نظارت شرعی الگوبرداری کرد که محل تامین دستمزد ناظرین شرعی از عوارض کشتار بوده و به حساب دولت پرداخت می‌شود و می‌تواند چنین الگویی برای نظارت بهداشتی هم اعمال شود.

از طرفی اگر بنا به دریافت کل حقوق مسئولین فنی از کارفرماها باشد، با توجه به اینکه طبق نظر وزارت کار، فرمول محاسبه دستمزد بر اساس جمع ضرایب است ولی کارفرمایان بر اساس مکاتباتی که توسط برخی انجمن‌های کارفرمایی در سال اخیر انجام شده است، تمایل خود را به پرداخت دستمزد مسئولین فنی بهداشتی بر مبنای ضرب ضرایب نشان داده‌اند که مابه‌التفاوت این دو، رقم قابل توجهی شده و موجب اجحاف در حق مسئولین فنی خواهد شد. فلذا با لحاظ نمودن حقوق مصرف کننده و حمایت از کسب و کار، تامین اعتبارات می‌تواند بصورت ترکیبی از دو مورد فوق باشد. یعنی پس از محاسبه دستمزد مسئولین فنی بهداشتی بر اساس جمع ضرایب، بخشی از حق نظارت بهداشتی بر اساس ضرب ضرایب از کارفرما اخذ شود و مابه‌التفاوت آن تحت عنوان حق نظارت بهداشتی بر قیمت نهایی محصول اعمال شود که عملاً مبلغی ناچیز بوده و موجب افزایش موثر و محسوسی در قیمت نهایی محصول نیز نخواهد شد.

با جمع‌بندی آنچه ذکر شد، مذاکره با سازمان تامین اجتماعی در خصوص تعریف ردیف شغلی برای مسئولین فنی بهداشتی و همچنین عقد قرارداد مسئولین فنی با یک شرکت دولتی زیرمجموعه سازمان دامپزشکی کشور بمنظور قطع ارتباط مالی ایشان با کارفرمایان، می‌تواند بازکننده این گره کور و تاریخی باشد.

بعنوان مثال در متن قراردادها به صراحت در مورد ممنوعیت تنظیم هرگونه قرارداد داخلی و اخذ چک و سفته تضمینی از مسئول فنی سخنی به میان نیامده است که برخی کارفرمانماها با استفاده از خلاءهای اینچینی و علیرغم امضای صورتی قرارداد بر اساس اشل مصوب با توسل به همین چک و سفته‌ها و قراردادهای داخلی غیرقانونی، مسئول فنی را مجاب به استرداد بخشی از حقوق واریزی می‌کنند و یا مواردی داشته‌ایم که کارفرما در نیمه دوم سال قرارداد را می‌بندد و افزایش حقوق دقیقاً بعد از یکسال و در نیمه دوم سال بعد (و نه با شروع سال جدید) صورت می‌گیرد و مسئول فنی با شروع سال جدید همچنان بدون افزایش، حقوق توافقی قبلی را دریافت می‌کند. لذا ذکر صریح این بند قانونی ضروری است که صرفنظر از زمان شروع قرارداد، افزایش حقوق از ابتدای هر سال شمسی مطابق مصوبه شورای عالی کار اعمال خواهد شد.

نکته دیگر، بحث دستمزد جانشین است. برخی کارفرمایان برای دستمزد جانشین از حقوق مسئول فنی کسر می‌کنند و باید بصورت مشخص با جزئیات در متن قرارداد نوشته شود که کارفرما موظف است علاوه بر حقوق مسئول فنی در صورت استفاده از مرخصی، دستمزد جانشین وی را نیز طبق تعرفه بپردازد و بطور مثال در یک ماه سی روزه، موظف به پرداخت سی روز دستمزد برای مسئول فنی و دو روز برای جانشین وی می‌باشد.

حاصل جمع‌بندی الگوهای معمول و تجربیات سنوات اخیر، دامنه‌ای از راه‌کارهای گوناگون است که شاخص ترین آنها به لحاظ منطقی، ضرورت وجود یک شرکت واسط برای ممانعت از قرارداد مستقیم مسئولین فنی بهداشتی با کارفرماها و قطع ارتباط مالی ایشان است. پس از تصویب آئین‌نامه نظارت بهداشتی در ابتدا شرکت خدماتی تامین نیروی انسانی نظام سبز سلامت که سهام آن متعلق به سازمان نظام دامپزشکی کشور (۹۸ درصد) و صندوق تعاون و رفاه آن سازمان (۲ درصد) بود، بعنوان شرکت واسط جهت اجرای این مهم شروع به کار کرد که نه تنها نتوانست در کل کشور فراگیر شود که بخاطر نداشتن اهرم های فشار جهت احقاق حق و حقوق مسئولین فنی و ناظرین بهداشتی و همچنین مشکلات گوناگونی که گریبانگیر آن شد، عملاً شکست خورد ولی در عوض تجربیات ذی قیمتی از این اتفاق حاصل شد. از جمله اینکه شرکت های خصوصی بسان نظام سبز سلامت، عملاً محلی برای دورهمی و اشتغال چند نفر به منظور ارتزاق از کارمزد انتقال حقوق مسئولین فنی از جیب کارفرمایان به حساب مسئولین فنی هستند و برخلاف نامشان هیچگونه خدمات تخصصی به اعضا نداده و در صورتی که کارفرمایی

ماهنامه فاخته در گستره ای ملی

با همراهی دامپزشکان، پیرادامپزشکان،

مدیران صنایع دام و طیور

فرصتی برای

معرفی شما

جهت سفارشات تبلیغ

با ما در ارتباط باشید!

 ۰۹۰۵۵۲۰۴۶۳۸

 info@fakhtehnews.ir

 @Fakhtehshoma

حضور فاخته در هفدهمین نمایشگاه بین المللی دام و طیور مشهد به روایت عکس

نمایشگاه بین المللی دام و طیور مشهد طی روزهای ۵ الی ۸ بهمن برگزار شد و فاخته نیز اولین تجربه حضور نمایشگاهی خود را در این عرصه، به منصفه ظهور رساند.

از جمله نکات بارز این نمایشگاه و اتفاقات جالب، حضور دکتر سیدمحمد آقامیری، معاون وزیر و رئیس سازمان دامپزشکی کشور در غرفه فاخته بود.

